

Artiklar om konfliktmineral

Uttag 2011-12-15

11 artiklar

Nyhetsklipp

Stoppa handeln med konfliktmineraler	 Sydsvenskan	2011-11-28 06:47	2
Margot Wallströms svåra uppdrag	 Göteborgs-Posten	2010-08-15	3
Råvaror som finansierar krig	 Göteborgs-Posten	2010-03-08	5
Nu går EU efter Afrikas mineraler	 Ingengioren.dk	2010-12-01 11:30	7
Nokia får nu styr på blodmineraler	 Politiken	2010-08-26 15:54	8
Brittiska regeringen stäms för att ha underlåtit kolla handel med konfliktmineraler	 Amnesty	2010-07-27 15:23	10
Globalisering - från tanke till handling	 Värmlands Folkblad	2010-06-12 12:37	12
Din mobil finansierar krig i Afrika	 Politiken	2010-08-23 08:20	14
Din mobil finansierar voldtukt i Kongo	 Ukeavisen Ledelse	2009-05-06 09:34	16
Vi vill lagstifta mot konfliktmineraler	 Dagens Nyheter	2010-08-05 00:56	17
Den rättvisa och ofarliga mobilen	 Hallands Nyheter	2011-11-11	18

Stoppa handeln med konfliktmineraler

Sydsvenskan. Publicerat på webb 2011-11-28 06:47.

Idag går ett sargat Kongo till val. Landets demokratiska rörelser gör tillsammans med FN och EU stora insatser för att få landet på fötter. Men EU:s hjälp till Kongo har en illa dold baksida.

Den olagliga mineralhandeln mellan EU och Kongo eldar på den väpnade konflikten och finansierar stridande rebellgrupper. USA har infört en stopplag mot illegal mineralhandel. Nu måste Sverige se till att EU följer efter.

I dagarna köper många svenskar mobiltelefoner. Telefoner från Apple, Sony Ericsson och Nokia blir julklappar. Samtidigt är sambandet mellan metallerna i mobiltelefonerna och de systematiska massvåldtäkterna i Kongo okänt för de flesta svenskar. Problemet är gammalt, men EU och stora biståndsländer som Sverige har länge valt att blunda.

I USA och Storbritannien är begreppet konfliktmineral känt sedan länge. Under den väpnade konflikten i Kongo har maktstrukturer etablerats där stridande grupper tagit kontroll över gruvor i landets mineralrika östra provinser. Deras försäljning av guld och så kallade 3TG-mineraler tenn, tantal och volfram genererar intäkter som finansierar kriget.

Dokumentärfilmer, reportage och forskning har visat hur mineralerna grävs fram för hand under ständig bevakning av beväpnade män. Dessa konfliktmineraler säljs sedan vidare och används för att producera elektronikkomponenter för datorer och mobiltelefoner. På detta tjänar rebellgrupperna stora pengar.

Det går inte längre att blunda för kopplingen mellan mobiltelefonen och våldet i Kongo. I USA och Storbritannien har frågan länge uppmärksamats av globala rättvisorganisationer. USA är ett internationellt föredöme och införde för ett år sedan en stopplag mot konfliktmineraler.

Den amerikanska stopplagen om konfliktmineral består av två delar. För det första kräver

amerikanska myndigheter att företag som hanterar 3TG-mineral ska deklarera om konfliktmaterial med ursprung i Kongo eller ett angränsande land har använts i deras produkter. För det andra krävs att företag redovisar sina ekonomiska band till regeringar och företag i de länder där de utvinnet mineral och andra råvaror.

Det kallas Naming and shaming och förväntas leda till att företagen tar större ansvar och inte handlar med mineral från gruvor som kontrolleras av beväpnade grupper.

Sveriges regering måste driva på för att EU följer efter USA. EU-maskineriet har sakta rört på sig, men än har vi inte sett några konkreta beslut. Den svenska regeringen har tidigare varit skeptisk och bromsat EU-åtgärder.

Den oreglerade handeln mellan EU och Kongo bidrar till att förlänga lidandet. Den amerikanska tidskriften Journal of Public Health berättar att det varje dag under en tolv månadersperiod åren 2006-2007 våldtogs i genomsnitt 1 152 kvinnor.

Våldet och de systematiska våldtäkterna kommer inte att upphöra förrän konflikten upphör.

Dagens val i Kongo är ett steg i rätt riktning. Men det är inte tillräckligt. Omvärlden måste göra mer. Så länge vi köper datorer och mobiltelefoner till priset av mänskligt lidande tar vi inte vårt fulla ansvar. Detta måste bli en självklarhet också för europeiska och svenska företag och politiker.

Sveriges regering och EU måste ta det systematiska sexuella våldet mot Kongos kvinnor på allvar.

Vad gör utrikesminister Carl Bildt (M) och biståndsminister Gunilla Carlsson (M)?

Tweet

Handel med mineraler, bland annat till mobiltelefoner, bidrar till att hålla den blodiga konflikten i Kongo vid liv, skriver Marita Ulvskog. Arkivfoto: Schalk van Zuydam 2010

© Sydsvenskan

Se webartikeln på <http://ret.nu/uXeCBFW9>

deklarera om deras produkter innehåller någon konfliktmineral från Kongo eller angränsande områden. Det gäller förutom coltan också guld, tenn och volfram. Utrikesminister Hillary Clinton skall före jul inför kongressen lägga fram en plan för hur handeln med konfliktmineraler inte skall kunna finansiera krig med våldtäkter som ett grymt inslag.

Det finns sällan någon undre eller övre åldersgräns när kvinnor våldtas. Småflickor som precis lärt sig gå är lika ofta offer som sjuka gamla.

Med våldtäkterna som en skam

för förövarna och med kännbara fängelsedomar kan det gamla mönstret brytas där våldtäkterna är en skam för offren med lidandet och skadorna

som ett livstidsstraff. FN:s inledande arbete kan vara det första steget på vägen.

Mörkertalet är svindlande. När 250 000 våldtäkter uppskattas i Rwanda 1994 ligger sanningen antagligen närmare 500 000.

Bildtext: I FN:s tjänst. Margot Wallström.

© Göteborgs-Posten eller artikelförfattaren.

Råvaror som finansierar krig

Göteborgs-Posten. Publicerat i print 2010-03-08.
Marina Malmgren. Sektion: Utland.
Sida: 16.
Del: 1.

Metaller i mobiltelefoner, datorer och mp3-spelare finansierar kriget i östra Kongo-Kinshasa. Att ursprungsmärka dessa mineraler kan rädda hundratusentals kvinnor och flickor undan bestialiska sexuella övergrepp.

Våldet i Kongo fortsätter med en intensitet som inte sker på något annat håll i världen. Rebelgrupper, militären och utbrytarméer, alla parter i kriget begår övergrepp.

Angriparna kidnappar, våldtar och mördar invånarna, plundrar, bränner ner deras byar och driver dem på flykt. Och det är kampen om värdefulla mineraler och andra naturresurser som driver konflikten vidare - en konflikt där antalet döda nu närmare sig sju miljoner.

Kongo har nästan 80 procent av världens kända reserver av tantalum (coltan), som kylvlar delar i bland annat datorer och videospel. Tungsten lyser upp våra mobiltelefoner, guld används för att bestycka kablar och delarna löds med tenn.

- Konfliktmineraler driver hela vår elektroniska industri, menar John Prendergast, Afrikaexpert och en av grundarna till organisationen Enough.

För även om sanktioner förbjuder högteknologiska företag att köpa coltan från Kongo, gäller sanktionerna inte grannlandet Rwanda, som inte självt har någon produktion av den efterfrågade mineralen. Och den coltan Rwanda exporterar kommer huvudsakligen från Kongo.

Hänvisar till Kimberleyprocessen

Prendergast menar att företag som importerar råvaror från Kongo, Rwanda, Burundi eller Uganda ska sättas under tryck att garantera att produkterna är tillverkade av "konfliktfria mineraler". Och han hänvisar till Kimberleyprocessen, en internationell certifiering som ska garantera att diamanter inte finansierar krig.

16 GÖTEBORGS-POSTEN MÅNDAG 8 MARS 2010

UTLAND Redaktör: Peter Andersén 031-62 42 91 • E-post: utland@gp.se • Fax: 031-62 47 75

Råvaror som f

Ursprungsmärkning kan minska våldet

Metaller i mobiltelefoner, datorer och mp3-spelare finansierar kriget i östra Kongo-Kinshasa. Att ursprungsmärka dessa mineraler kan rädda hundratusentals kvinnor och flickor undan bestialiska sexuella övergrepp.

Våldet i Kongo fortsätter med en intensitet som inte sker på något annat håll i världen. Rebelgrupper, militären och utbrytarméer, alla parter i kriget begår övergrepp. Angriparna kidnappar, våldtar och mördar invånarna, plundrar, bränner ner deras byar och driver dem på flykt. Och det är kampen om värdefulla mineraler och andra naturresurser som driver konflikten vidare - en konflikt där antalet döda nu närmare sig sju miljoner.

Kongo har nästan 80 procent av världens kända reserver av tantalum (coltan), som kylvlar delar i bland annat datorer och videospel. Tungsten lyser upp våra mobiltelefoner, guld används för att bestycka kablar och delarna löds med tenn.

- Konfliktmineraler driver hela vår elektroniska industri, menar John Prendergast, Afrikaexpert och en av grundarna till organisationen Enough.

För även om sanktioner förbjuder högteknologiska företag att köpa coltan från Kongo, gäller sanktionerna inte grannlandet Rwanda, som inte självt har någon produktion av den efterfrågade mineralen. Och den coltan Rwanda exporterar kommer huvudsakligen från Kongo.

Hänvisar till Kimberleyprocessen
Prendergast menar att företag som importerar råvaror från Kongo, Rwanda, Burundi eller Uganda ska sättas under tryck att garantera att produkterna är tillverkade av "konfliktfria mineraler". Och han hänvisar till Kimberleyprocessen, en internationell certifiering som ska garantera att diamanter inte finansierar krig.

En certifiering är inte perfekt. Men kombinerad med ökade ansträngningar att ställa skyldiga inför rätta, och en militär reform, skulle det kunna bli början på fred i Afrikas hjärta, säger Prendergast.

Kongo-Kinshasa är rikt på naturresurser - mineraler, skog, jord och vatten - och skulle kunna vara en av de rikaste länderna i världen, om decennier av krig, politisk kaos och ekonomisk vanskalighet har gjort landet ofruktbart.

Nu är snabbare den olagliga handeln med konfliktmineralerna stoppas, desto snabbare kan befolkningen i Kongo dra fördel av sina egna resurser, menar Prendergast.

Upprinnelsen till den nuvarande konflikten är följande: I Rwanda 1994, då 800 000 av Rwandas tusier mördades efter hetskampanjer från den hutuextrema regeringen.

Etniska tusirebeller, med stöd från Rwanda, säger att det är svårt att beskriva det som sker med stöd, men den amerikanska företagsarmén Ericsson, började efter en resa i östra Kongo-Kinshasa förr på året uttala sin åsikt: "Vi har just kommit tillbaka från befallning".

Enligt frågespårarna bör det skulle kunna be-

Den enda certin
Denis Mukwege berättade för mig om en kvinna som kom till sjukhuset för fem år sedan. Hon hade blivit våldtagen och födde en liten flicka. Kvinnan fruktade att hon skulle bli socialt utstött och att hon än en gång skulle bli våldtagen.

Personalen vid sjukhuset försökte röra kvinnans sår, påbörjade försöka ta bort barnet för att hon skulle kunna se framåt. Och efter en tid återvände barn till sin mor.

Men vad säger man när kvinnan kommer om andra gånger tillsammans med sin femåriga dotter? Och båda har blivit brända i våldtagna dotter. Mukwege beskriver på franska vid

det mot kvinnan och dottern som en "tydlig indelning", en önd öfver en omtänkslig övergrepp som visar att det inte upphör.

Prendergast på så som ständer i landet, o-öo-er dem i östra Kongo-Kinshasa har inte hänt när förhållna ändras efter skyddet som som uttalar för våldet. Och Denis Mukwege menar att det måste vara konfliktmineralerna som finansierar sin befolkning.

Våldet genomgår hela samhället. Våldkriterier av de censurerade soldaterna beskrivs som "terrorens krig". Men det är också en krigsstrategi av grupper som vill förtärla byar och samhället och föra människor på flykt.

Och det är kvinnorna som ställs i korollerna, menar Denis Mukwege.

Det beskriva med ord
Det är svårt att beskriva det som sker med stöd, men den amerikanska företagsarmén Ericsson, började efter en resa i östra Kongo-Kinshasa förr på året uttala sin åsikt: "Vi har just kommit tillbaka från befallning".

Enligt frågespårarna bör det skulle kunna be-

Den enda certin
Denis Mukwege berättade för mig om en kvinna som kom till sjukhuset för fem år sedan. Hon hade blivit våldtagen och födde en liten flicka. Kvinnan fruktade att hon skulle bli socialt utstött och att hon än en gång skulle bli våldtagen.

Personalen vid sjukhuset försökte röra kvinnans sår, påbörjade försöka ta bort barnet för att hon skulle kunna se framåt. Och efter en tid återvände barn till sin mor.

Men vad säger man när kvinnan kommer om andra gånger tillsammans med sin femåriga dotter? Och båda har blivit brända i våldtagna dotter. Mukwege beskriver på franska vid

det mot kvinnan och dottern som en "tydlig indelning", en önd öfver en omtänkslig övergrepp som visar att det inte upphör.

Prendergast på så som ständer i landet, o-öo-er dem i östra Kongo-Kinshasa har inte hänt när förhållna ändras efter skyddet som som uttalar för våldet. Och Denis Mukwege menar att det måste vara konfliktmineralerna som finansierar sin befolkning.

Våldet genomgår hela samhället. Våldkriterier av de censurerade soldaterna beskrivs som "terrorens krig". Men det är också en krigsstrategi av grupper som vill förtärla byar och samhället och föra människor på flykt.

Och det är kvinnorna som ställs i korollerna, menar Denis Mukwege.

Det beskriva med ord
Det är svårt att beskriva det som sker med stöd, men den amerikanska företagsarmén Ericsson, började efter en resa i östra Kongo-Kinshasa förr på året uttala sin åsikt: "Vi har just kommit tillbaka från befallning".

Enligt frågespårarna bör det skulle kunna be-

de försvarar sig mot etniska huturebeller (FDLR), som flytt från Rwanda och nu befinner sig i östra Kongo-Kinshasa och sprider skräck bland befolkningen.

Huturebellerna kommer inte frivilligt att lämna östra Kongo - för dem är mineralerna en fråga om liv eller död. Och det räcker med några vapen och spadar för att lokala krigsherrar ska bli mäktiga.

Denis Mukwege är överläkare och gynekolog på Panzisyjukhuset i Bukavu, i södra Kivuprovinen, där han hjälper kvinnor och barn som utsatts för mycket brutala sexuella övergrepp.

Mukwege besökte slutet av förra året Sverige. Han har opererat kvinnor i alla åldrar, en del fyllda sjuttiofem år, andra små flickor inte äldre än tre år,

Den onda cirkeln

Denis Mukwege berättade för mig om en kvinna som kom till sjukhuset för fem år sedan. Hon hade blivit våldtagen och födde en liten flicka. Kvinnan fruktade att hon skulle bli socialt isolerad och att hon än en gång skulle bli våldtagen.

Personalen vid sjukhuset försökte trösta kvinnan, psykologer försökte stärka henne för att hon skulle kunna se framåt. Och efter en tid återvände hon till sin by.

- Men vad säger man när kvinnan kommer en andra gång tillsammans med sin femåriga dotter? Och båda har blivit brutalt våldtagna?

Doktor Mukwege beskrev på franska våldet mot kvinnan och dottern som en "cycle infernale", en ond cirkel av omänskliga övergrepp som visar att våldet inte upphör.

FN-styrkan på 18 000 soldater i landet, 9 000 av dem i östra Kongo-Kinshasa har inte kunnat förhindra strider eller skydda dem som utsatts för våldet. Och Denis Mukwege menar att det måste

vara kongoleserna själva som försvarar sin befolkning.

Våldet genomsyrar hela samhället. Våldtakterna av de enskilda soldaterna beskrivs som "ett vapen i kriget". Men det är också en krigsstrategi av grupper som vill förstöra byar och samhällen och driva människor på flykt.

- Och det är kvinnorna som ställs i korskelden, menar Denis Mukwege.

Svårt beskriva med ord

Det är svårt att beskriva det som sker med ord, men den amerikanska författarinnan Eve Ensler, började efter en resa i östra Kongo-Kinshasa för ett par år sedan sin artikel "Jag har just kommit tillbaka från helvetet".

Ensler frågade sig hur hon skulle kunna berätta "att små flickor utsatts för gängvåldtakter, hur kvinnor fått sina underliv sönderskjutna av gevär som stuckits upp i underlivet och hur urin och avföring rann okontrollerat ur deras kroppar."

Eve Ensler har engagerat sig i City of Joy, en fristad för kvinnor och flickor i Bukavu. Inför 2010 gav hon tio råd för att hjälpa befolkningen i Kongo-Kinshasa.

Ett av råden - nummer åtta - var att plåga sin omgivning. "Förstör cocktailpartyn. Stoppa trafiken. Predika. Tala om Kongo i alla sammanhang. Och på frågan "Hur är det?" föreslår Ensler svaret:

"Jo, jag skulle må bra om inte kvinnor blev våldtagna i Kongo."

Bildtext: John Prendergast. Sliter. Guldgruvarbetarna i Chudja i nordöstra Kongo vadar i lera. Guld är en av de konfliktmineral som driver den elektroniska industrin. Denis Mukwege. Eve Ensler. Ger inte upp. En kvinna ber under kvällsgudstjänsten i Kiwanjas katolska kyrka i östra Kongo. Kvinnor och barn är ofta offer för det våld som genomsyrar hela samhället i Kongo.

© Göteborgs-Posten eller artikelförfattaren.

Nu går EU efter Afrikas mineraler

Ingengioren.dk. Publicerat på webb 2010-12-01 11:30.

Europæiske virksomheder skal have adgang til vigtige mineraler, mener EU-kommissionen. Kineserne strammer eksporten, og derfor skal man købe afrikanske råmaterialer ved at betale for infrastruktur, hedder det i ny strategi.

EU er mineralfattigt. Afrika er bare fattigt. Og nu vil EU købe sig adgang til minedrift i mineralrige afrikanske lande ved at betale for infrastruktur.

Sådan lyder det i et udkast til en ny EU-strategi for råmaterialer som nyhedsbrevet EurActiv er i besiddelse af.

Ifølge udkastet vil både Kommissionen og den europæiske centralbank i samarbejde med afrikanske lande evaluere potentialet ved at fremme infrastruktur, der kan udvikle de pågældende lande og samtidig sikre adgangen til råmaterialer, hedder det i rapporten.

Den tilgang har europæerne ellers løbende kritiseret kineserne for, fordi den ifølge EU ikke tager højde for miljømæssige og humanitære problemer. Men manglen på ressourcer bliver fremover så stor, at der må tænkes nyt, mener man nu i Kommissionen.

Vores tilgang vil kombinere det kinesiske fokus på infrastruktur med vores traditionelle ulandstøtte, der er rettet mod udvikling, siger talsmanden til nyhedsbrevet.

I juni præsenterede en ekspertgruppe 14 mineraler, der er afgørende for Europa i årene

fremover. Den liste tæller blandt andet kobolt, tungsten og tantal (tantalum), der bruges i kondensatorer i forbrugerelektronik. De tre mineraler udvindes blandt andet i de afrikanske lande Rwanda og DR Congo.

Europas problem bliver forstærket af, at kineserne, der selv sidder på mellem 70 og 90 procent af verdensproduktionen alt efter mineral, har øget sine eksportrestriktioner, hvilket gør adgang til mineralerne langt mere kompliceret for blandt andet europæiske virksomheder.

De kinesiske restriktioner har fået EU, USA og Mexico til at klage til verdenshandelsorganisationen WTO, hvorefter et særligt konflikt-panel blev etableret for at løse konflikten.

Ifølge udkastet til mineral-strategien bør EU desuden etablere egentlige lagre af de udvalgte mineraler. Det gør man i USA og Sydkorea, dog kun til militære formål.

Kommissionen er klar til at undersøge om der er interesse for sådanne lagre i industrien og i medlemsstaterne, hedder det i udkastet.

Industrikommissær Antonio Tajani skal præsentere den endelige strategi til januar.

© Ingengioren.dk

Se webartikeln på <http://ret.nu/APM0wDY>

Nokia får nu styr på blodmineraler

Politiken. Publicerat på webb 2010-08-26 15:54.

Ny lov i USA får Nokia til at fjerne stoffer fra krigsområder i mobiltelefoner. Af Søren Dilling Fra næste forår kan danske mobiltelefonkøbere tjekke, om de støtter korrupte militser, krig og børnearbejde, når de køber en ny mobiltelefon.

I hvert fald, hvis det er en Nokia, de har udset sig.

Det fortæller Pekka Isosomppi, der er direktør i Nokia med særligt ansvar for selskabets sociale ansvarlighed.

I dag kan ingen forbruger sige sig fri for at støtte borgerkrige og børnearbejde, når de køber en mobiltelefon.

For ingen af mobiltelefonproducenterne, heller ikke Nokia, vil garantere, at de ikke anvender mineraler, der stammer fra børns og tvangsarbejdes arbejde i illegale miner i for eksempel det østlige DR Congo.

LÆS ARTIKEL Din mobil finansierer krig i Afrika

Men en lov, der er vedtaget i USA, og som træder i kraft til foråret, forlanger, at alle producenter af forbrugerelektronik skal deklarere de materialer, de anvender i deres produkter, hvis de sælges i USA.

Vi har valgt at implementere de nye krav globalt, så der vil ikke være forskel på de mobiltelefoner, vi sælger i USA og dem vi sælger i resten af verden, siger Nokia-direktør Pekka Isosomppi. Dermed får forbrugerne i USA en mulighed for at fravælge for eksempel mobiltelefoner, hvor børn og tvangsarbejdere har været involveret i fremstillingen.

Men den amerikanske lov kommer til at række videre ud i verden, for ifølge klodens største mobiltelefonproducent Nokia, vil købere af mobiltelefoner over hele verden dermed få muligheden for at vælge de uetisk fremstillede mobiltelefoner fra.

LÆS ARTIKEL Dokumentar: Din mobil er en bloddiamant

Vi har valgt at implementere de nye krav globalt, så der vil ikke være forskel på de mobiltelefoner, vi sælger i USA og dem vi sælger i resten af verden, siger Nokia-direktør Pekka Isosomppi.

Loven nedlægger ikke forbud mod at anvende de såkaldte blodmineraler i deres produkter, men producenterne skal angive, om de kan garantere fraværet af dem.

Disse oplysninger vil så fremgå af en offentlig amerikansk hjemmeside, som bliver den forbrugerrettede del af loven.

LÆS ARTIKEL Red Barnet: Vi kan ikke afskaffe børnearbejde

I har kendt til problemet med blodmineralerne i 10 år. Og det er først nu, efter amerikansk lov påbyder det, at Nokia giver forbrugerne mulighed for at fravælge de såkaldte blodmobiler?

Det er meget komplekst at gå ud ét firma og ændre på disse forhold, for vi køber ikke mineralerne direkte fra minerne. Vi køber dem fra smelterier, hvor det i dag ikke kan dokumenteres efter smeltningen, hvor mineralerne stammer fra. Men det vi gør nu er at forlange af smelterierne, som der kun er en håndfuld af i verden, at de kræver certifikater på den malm, de modtager fra deres underleverandører, siger Pekki Isosomppi.

LÆS ARTIKEL Her er de 20 mest populære mobiler

Han fortæller, at for et af de mest omdiskuterede mineraler tantalum, vil Nokia allerede i oktober kunne deklarere Nokiatelefoner, der med garanti er fri for tantalum fra miner i det østlige DR Congo.

Her har militser og autonome regeringstropper i årevis profiteret stort på udvinding og illegal udførsel af det værdifulde mineral, hvilket har ført til den blodigste konflikt, verden har set efter Anden Verdenskrig med anslået fem millioner dræbte mennesker.

LÆS ARTIKEL Find vejen til chokolade, der ikke mishandler børn

Tantalums værdi er steget kraftigt inden for de seneste ti år, fordi det kan bruges i kondensatorer i

forbrugerelektronik. Det kan i modsætning til andre lignende mineraler gøre kondensatorerne meget mindre.

Senere vil Nokia kunne give tilsvarende garantier for andre såkaldte blodmineraler, som selskabet i dag ikke kan garantere fraværet af i dets mobiltelefoner og anden forbrugerelektronik.

Fakta

Tantalum er et grundstof med atomnummer 73 med symbolbetegnelsen Ta.

På dansk hedder mineralet tantal. Tantalum er det latinske og mest benyttede navn.

Tantalums værdi er steget kraftigt inden for de

seneste ti år, fordi det kan bruges i kondensatorer i forbrugerelektronik.

Det kan i modsætning til andre lignende mineraler gøre kondensatorerne meget mindre.

Se mere om tantalum på Wikipedia (eksternt link)

Printet fra politiken.dk Torsdag 26. aug 2010

Ophavsretten tilhører Politiken. Informationerne må alene anvendes til egen, ikke-kommerciel brug. Artiklen kan findes på adressen:

© Politiken

Se webartikeln på <http://ret.nu/UXYxVTV>

Brittiska regeringen stäms för att ha underlåtit kolla handel med konfliktmineraler

Amnesty. Publicerat på webb 2010-07-27 15:23.

Kampanjgruppen Global Witness har lämnat in en stämning mot den brittiska regeringen för att den underlåtit att vidta åtgärder mot brittiska företag som ägnar sig åt mineralhandel i Demokratiska republiken Kongo.

I lördags togs en indisk pilot som gisslan när rebeller attackerade ett flygfält som används för att flyga ut produkter från gruvorna i östra Kongo.

- Det är en sorglig dag när vi måste stämma den brittiska regeringen, men vi hoppas att detta fall ska bli en vändpunkt. Frågorna som står på spel har global betydelse för hur krig finansieras, sade Gavin Hayman vid Global Witness i ett pressmeddelande. Dessa företag har profiterat på en brutal konflikt och borde utsättas för FN-sanktioner. Sanktionerna är dock verkningslösa utan en rättvis regeringsprocedur för att ta ställning till vilka företag som ska omfattas av sanktionerna.

Enligt BBC förklarade brittiska utrikesdepartementet att de förväntar sig att företag följer regler. - Vi kommer dock att fortsätta ta rapporter om att företagen inte agerar enligt reglerna på allvar. Vi kommer att utvärdera om det finns skäl att föreslå för FN att sanktioner införs, sade ett språkrör vid UD.

2002 slöts ett fredsavtal i Demokratiska republiken Kongo som skulle göra slut på det förödande krig som hade involverat sju afrikanska länder. Trots att fria val har hållits och att FN-styrkan Monuc har närmare 20 000 personer på plats har kriget fortsatt i östra delen av landet. Olika rebellgrupper kontrollerar gruvdriften och mineraler som tenn, guld och coltan (den vardagliga beteckningen på kolumbitantalit, som används i mobiltelefoner och datorer) smugglas ut från Kongo och används för vapenköp.

I en resolution i FN:s säkerhetsråd den 22 december 2008 uppmanades till reseförbud och

frysande av tillgångar hos företag som sysslade med illegal handel.

Global Witness hävdar att de och FN:s expertgrupp i frågan har omfattande bevis för att brittiska företag har stött väpnade grupper i östra Kongo genom att inskaffa mineraler från områden som är under kontroll av rebeller. Rebellgrupper använder inkomsterna från försäljningen för att skaffa vapen som sedan används i övergrepp mot civila. - FN-resolutionen konstaterar att företagets agerande i regionen är en del av problemet, säger Gavin Hayman.

På lördagen rapporteras en indisk pilot ha blivit bortförd av rebeller vid en attack mot Walikale. Rebellerna kom enligt kongolesiska armén från FDLR, en rwandisk grupp som opererat i Kongo i många år. De angrep ett flygplan på Walikales lilla flygfält och kom över nästan en halv miljon kronor i kontanter. Planets andrepilot, en indier, fördes bort. - FDLR attackerade planet med hjälp av Mai Mai-milisen. Nu jagar vi dem i bushen, sade armégeneralen Baigwa Dieudonne Amuli till Reuters.

Planet tillhörde Goma Express vars chef Pedro Kadogi bekräftade incidenten. Han berättade för Reuters att planets förstepilot, en ryss, hade fått panik och flugit tillbaka till Goma med en sårad kongoles ombord.

Enligt Reuters landar omkring 15 plan om dagen i Walikale. De flyger ut kassiterit (tennsten) som bryts i Bisie-gruvan långt in i djungeln. Ur denna mineral utvinns sedan tenn.

: Global Witness takes UK government to court for failing to list UK companies trading Congo conflict minerals for UN sanctions

EU uppmanas bojkotta konfliktmineraler från östra Kongo (Amnesty Press 9 mars)

Tyskland griper ledarna för FDLR - Rwanda begär utlämning (Amnesty Press 18 november 2009)

Utländska mineralföretag förstärker konflikten i Kongo (Amnesty Press 21 juli 2009)

Elektronikföretag uppmanas bojkotta
`konfliktmineraler` (Amnesty Press 3 april 2009)

Källa: BBC

Ulf B Andersson

© Amnesty

Se webartikeln på <http://ret.nu/S6FKzNN7>

Globalisering - från tanke till handling

Värmlands Folkblad. Publicerat på webb 2010-06-12 12:37.

Lördagskrönikan Den blomstertid nu kommer, syrener och liljekonvaljer står i full blom och våra fina barn ser fram emot ett härligt sommarlov med sol, bad,

lek och sova hur länge man vill på morgonen; långa frukostar och kanske en resa någonstans. Men bäst av allt: slippa skolan!

Pia Redin

Inte är de tacksamma för att de får gå i skolan, inte ens jag som förälder känner någon djupare tacksamhet för detta. Jag tar det för givet. Inte sätter jag mina barns skolgång i ett globalt perspektiv där jag snabbt skulle finna att för de flesta av världens barn är skola en lyx. På samma sätt är det med bilåkning. Trots att jag själv kör bil, så känner jag mig inte särskilt berörd, när man talar om att bilismen ökar i världen. Inte heller när det talas om ökad bilism i EU känner jag att det har med mig att göra. Inte ens om man talar om Sverige i sammanhanget, så känner jag mig träffad. Möjligtvis om det kommer rapporter om ökad bilism i Värmland börjar jag se min del i det hela. Mer säkert är, att talar man om bilism i Karlstad, så känner jag mig delaktig. Jag känner mig helt säkert träffad om man talar om bilism på Björkås, byn där jag bor. Ändå är naturligtvis mitt bilåkande på Björkås en del av den globala situationen. Naturligtvis är jag och mina handlingar en del av världen. Därför spelar det också roll om jag engagerar mig i situationen i världen även ur andra perspektiv. Jag har exempelvis funderat på hur vi kan ha så mycket mat i den här delen av världen; i Norden där vi endast kan producera mat under några få månader av året. Var kommer alla bananer och apelsiner och allt kaffe ifrån? Varför äter de sig inte mätta på frukt och kakao i de fattiga länderna? Varför kan vi i Sverige äta oss mätta på banana split varje dag om vi vill? Bananer och kakao kan ju inte ens odlas här. Hur kan det vara möjligt att i stora delar av världen där man kan så och skörda året om, där svälter folk ihjäl? Ett barn var femte sekund dör till följd av

näringsbrist. Gillar de inte frukt och choklad? Dessutom är många av dessa länder skyldiga oss pengar, på ett eller annat vis, trots att det i första hand är vi som köper deras råvaror, inte tvärtom. Hur går det till? Jag förstår det inte. Vad beror det på: Är det gamla rester sedan kolonialtiden? Är det det faktum att erövrare kom och delade upp provinser mellan sig och sådde split och förvirring på ett så effektivt sätt, att man än i dag inte kommit till reda med vem som har rätt till vilken mark, vilket leder till ändlösa krig? Eller beror det på att vi betalar så otroligt mycket för diamanter att pryda oss med och koltan (ett mineral som används i bland annat mobiltelefoner, plattskärmar och datorer)? Vi betalar så mycket för dessa råvaror att hela byar utplånas, kvinnor våldtas och barn kidnappas för att utbildas till soldater. Allt detta sker för att komma åt de pengar vi betalar till stora internationella företag som handlar med diamanter och koltan. Är det handeln med naturfyndigheter som splittrar tredje världen? Eller beror det på att vissa vill vara hungriga och vill se sina barn dö. Nej - det vet vi ju alla, att det vill ingen! Oaktat vad de bakomliggande orsakerna är, så menar jag, att om jag vill kalla mig en hyfsat civiliserad människa, så bör jag försöka dra mitt strå till stacken för balansera upp de globala orättvisorna. Men hur? Tidigare har jag skänkt lite pengar till Röda Korset och Rädda Barnen, men det känns ju inte så kul nu, sedan Donner avslöjades. Att betala Westerbergs lön känns inte heller aktuellt för mig. Vad ska jag då göra, har jag frågat mig. Ska jag blunda och hoppas det går över av sig självt? Hoppas att barnen slutar dö av näringsbrist, hoppas att de stora diamanter- och koltanföretagen slutar handla på sitt vidriga sätt, hoppas att ingen ser att jag är en feg skit som fattat hur det ser ut men inte kan eller orkar göra något? Nej, jag har kommit på ett sätt som passar mig! Jag ska i möjligaste mån köpa fairtrade-märkta varor och hoppas att denna märkning står för det den utlovar, åtminstone tills motsatsen bevisats. I övrigt ska jag köpa lokalproducerade varor där jag kan känna mig säker på att ingen person eller plats exploaterats hänsynslöst i produktionen. Vid elektronikköp ska jag i möjligaste mån efterfråga ursprunget och försöka undvika konflikt-koltan. Diamantinköpen ska jag helt och hållet avhålla mig från (ingen förändring där alltså). På det här sättet blir jag

dessutom mer miljövänlig. De lokalproducerade varorna har inte transporterats kors och tvärs över världen, utan kommer rakast möjliga väg från producenten hem till mig. Och därmed är vi tillbaka till transport och bilismen - detta fenomen som ingen i sig själv är skyldig till men som ändå nästan alla i Sverige är en del av. Det är som med globaliseringen; inte förrän jag förstår att jag är en del av världen kan jag ta ansvar för den. Globalisering betyder inte: Alla de där andra på kartan i hela världen. Bilism betyder inte: Alla de där andra som kör omkring och är i vägen. Både bilism och globalisering inkluderar mig och dig! Inte förrän vi inser att vi har en personlig roll i de stora sammanhangen kan vi hitta vårt personliga sätt att bidra till en bättre värld. Då kanske alla barn kan få gå i skolan och få sommarlov. Det vore väl härligt!

!-

© Värmlands Folkblad

Se webartikeln på <http://ret.nu/n79mXo06>

Din mobil finansierer krig i Afrika

Politiken. Publicerat på webb 2010-08-23 08:20.

Mobiltelefoner indeholder uundværlige metaller, som graves op af børn i Congos miner.

Af Søren Dilling Danske mobiltelefonkunder er sammen med milliarder af andre mobilbrugere verden over med til at finansiere indkøb af våben, der holder gang i borgerkrigen i Congo.

Det sker, fordi alle mobiltelefoner indeholder mineraler, som kun findes få steder i verden, herunder i miner i Congo. Minerne finansierer forskellige militærs krigshandlinger og undertrykkelse af civilbefolkningen. I minerne arbejder også børn helt ned til ti år flere dage i træk under livsfarlige forhold.

Nokia giver ingen garantier Mobilproducenter som Nokia indrømmer, at de ikke kan garantere, at forbrugerne ikke er med til at finansiere krigen i DR Congo, når de køber en mobiltelefon. Nokia, som er verdens største mobiltelefonproducent, hævder, at selskabet arbejder hårdt på at sikre, at mobiltelefonerne produceres miljømæssigt og socialt ansvarligt.

LÆS ARTIKEL Danskere elsker sms mere end samtaler

Nokia køber ikke selv metaller som cassiterit, kobolt og tantal, som stammer fra de congolesiske miner, men metallerne ender via smeltedigler i lande som Malaysia og Kina, der producerer omkring en halv milliard mobiltelefoner årligt til flere mobilfirmaer, blandt andet på Nokias egne fabrikker.

Tomi Kuuppelomäki fra Nokia siger, at selskabet har kendt til problemet med de såkaldte konfliktmineraler fra minerne i Congo siden 2001.

Svært at spore Han forklarer, at mange virksomheder er involveret i metallernes vej fra miner til den enkelte mobiltelefon, og at metallerne i den enkelte mobiltelefon er resultatet af en kompleks tilvirkning, der er svært at spore til den enkelte mine.

Vi accepterer ikke brug af børnearbejdere. Og vi gør alt, hvad der står i vores magt, for at sikre, at metallerne i mobiltelefonernes komponenter ikke stammer fra uetiske kilder. Men i øjeblikket kan intet firma give en eksakt garanti for oprindelsen af metallerne, siger Tomi Kuuppelomäki.

Men Nokias svar får en ublid medfart i en dansk dokumentarfilm, 'Blod i mobilen', som har premiere 1. september i 34 biografier landet over. Filmen er lavet af instruktøren Frank Poulsen, der med udgangspunkt i sin egen Nokia-mobiltelefon tog til Congo for at dokumentere, hvordan krigen finansieres af mineraler fra minerne.

Gør ondt at sende en sms Jeg kan ikke leve med at blive ved med at sende kærlige sms'er til min kone eller snakke med mine børn, hvis fremstillingen af min mobiltelefon har kostet liv i Congo, lyder en af Frank Poulsens indledningskommentarer i dokumentaren.

Påstanden fra Nokia om, at man ikke kan påvise, nøjagtigt hvor metallerne, der anvendes i telefonerne, stammer fra, bliver i filmen modbevist af tre navngivne videnskabelige medarbejdere på Geologisk Institut på universitetet i Hannover i Tyskland.

De forklarer, at man kender alderen og den kemiske profil på de kendte mineraler i for eksempel Congo, og at profilen kan måles i et laboratorium. Derved kan man konstatere for hver enkelt mineral, hvilket område det stammer fra.

Blod i mobilen

Blod i mobilen handler om en mobilbrugers rejse til Nokias hovedkvarter og til minerne i DR Congo for at finde sandheden om hans Nokia mobiltelefon.

Dokumentaren er lavet af Frank Poulsen, der tidligere har lavet film som Forførelserens Fald og Guerilla Girl.

Filmen får verdenspremiere under biografklubben DOX: BIO 1. september 2010 i en række biografier landet over.

Printet fra politiken.dk Mandag 23. aug 2010
Ophavsretten tilhører Politiken. Informationerne må alene anvendes til egen, ikke-kommerciel brug. Artiklen

kan findes på adressen:

© Politiken

Se webartikeln på <http://ret.nu/VW1F5GRd>

Din mobil finansierer voldtekt i Kongo

Ukeavisen Ledelse. Publicerat på webb 2009-05-06 09:34.

Elektronikkbransjen finansierer grove overgrep i Kongo gjennom å kjøpe råmaterialer som er utvunnet i regi av opprørsgrupper som bruker voldtekt som våpen. Det sier tidligere utviklingsminister Anne Kristin Sydnes til Vårt Land.

Hun er nå utenlandssjef i Kirkens Nødhjelp, som sammen med Initiativ for Etisk Handel krever at bransjen tar ansvar ved å kartlegge leverandørkjeden fra mineralutvinning fram til ferdige produkter.

De væpnede gruppene i landet får inntekter fra utvinning av både koltan, kobolt, tinn, gull og tungsten, stoffer som representerer store verdier og er viktige ingredienser i både mobiltelefoner, mp3-spillere, kameraer og pc'er.

Representanter for elektronikkbransjen i Norge sier at man er svært oppmerksom på problemet, og mener at bare en liten del av eksporten fra de utsatte områdene i Kongo slipper igjennom til de seriøse leverandørene. En representant fra hjelpeorganisasjonen Global Witness sier imidlertid det motsatte. Mike Davis hevder at leverandørene har stor motvilje mot å ta problemene opp, at de henviser til kongolesiske myndigheter og hevder at det er lite de kan gjøre.

© Ukeavisen Ledelse

Se webartikeln på <http://ret.nu/quKDd6E0>

Vi vill lagstifta mot konfliktmineraler

Dagens Nyheter. Publicerat på webb 2010-08-05 00:56.

De rödgröna partiledarna: Konsumenterna ska inte bidra till finansiering av krig vid köp av elektronikprodukter. Kampen om naturresurser bidrar till att underblåsa konflikter i många utsatta länder, särskilt i Afrika.

I en debattartikel (DN Debatt 3/8) belyser Margot Wallström denna viktiga fråga. En rödgrön utrikespolitik kommer att utgå från en mer ambitiös analys av sambandet mellan konflikter och kontroll över naturtillgångar.

Om de rödgröna partierna får möjlighet att bilda regering efter valet den 19 september kommer vi att lägga fram en svensk lagstiftning mot konfliktmineraler. Huvudsyftet är att säkra att vi som konsument, genom inköp av mobiltelefoner eller andra elektronikprodukter, inte bidrar till att finansiera krig och konflikter.

Den nya amerikanska lagstiftningen på detta område fungerar som en inspirationskälla. Varje företag som hanterar mineraler ska regelbundet deklarerat om konfliktmaterial som har sitt ursprung i Kongo eller ett angränsande land har använts i deras produkter. Lagen ställer krav på företag att säkerställa var mineraler som guld, tenn, volfram och coltan har sitt ursprung.

En lagstiftning löser dock inte alla problem. Företagens ansvarstagande och uppförande är speciellt viktigt när de bedriver verksamhet i fattiga och odemokratiska länder. Där måste

företag och politiska ledare visa särskild försiktighet.

Genom sina tidigare engagemang, och sin ovilja att ta seriöst på den kritik som riktats mot honom, saknar utrikesminister Carl Bildt (M), och därmed alliansregeringen, all trovärdighet i dessa frågor. Som styrelseledamot i Lundin Oil har Carl Bildt ingått i ledningen för ett företag som misstänks för att ha bidragit till att underblåsa en konflikt i södra Sudan, som har sitt ursprung i en kamp om oljetillgångar. En svensk åklagare har därför inlett en förundersökning om svensk koppling till folkrättsbrott i Sudan.

Vi måste dra lärdom av detta. Det är viktigt att svensk lagstiftning på ett annat sätt än i dag bidrar till att svenska företag inte agerar på ett sätt som underblåsar konflikter om naturresurser. En lag som försvårar användandet av konfliktmineral bör därför omedelbart utredas och införas.

Mona Sahlin (S)

Lars Ohly (V)

Peter Eriksson (mp)

Maria Wetterstrand (mp)

© Dagens Nyheter

Se webartikeln på <http://ret.nu/szyjqXpa>

Tyskland, Ungern och Finland. Konsumenter runt om i Europa (du och jag!) uppmanas att påverka företag och regeringar att förbättra arbetsförhållandena för elektronikarbetare i låglöneländer och minska elektronikbranchens negativa miljökonsekvenser.

MakeITfair arbetar för bättre förhållanden i hela tillverkningskedjan, från gruvutvinningen av metaller i Afrika till tillverkningen i Asien och hanteringen av e-avfall. MakeITfair har i flera rapporter visat att oacceptabla villkor råder genom hela tillverkningsledet. Kampanjen har bidragit till att industrin tagit på sig ett större ansvar för att genomföra förbättringar.

Rättvis betalning, goda arbetsförhållanden, långsiktighet, respekt för mänskliga rättigheter och för miljön skapar möjligheter för ekonomisk och social utveckling. Läs mer om rättvis handel på www.fairtrade.com.

c För att tillverka en mobiltelefon som väger 100 gram går det åt mer än 30 kilo material. Flera av komponenterna har stor negativ påverkan på miljön.

Bildtext: Helgtankar SUSANNE BJELKEFELT

© Hallands Nyheter eller artikelförfattaren.